

EUROPEAN COURT OF HUMAN RIGHTS
COUR EUROPÉENNE DES DROITS DE L'HOMME

ЄВРОПЕЙСЬКИЙ СУД З ПРАВ ЛЮДИНИ

П'ЯТА СЕКЦІЯ

**СПРАВА «ПЕТКАНИЧ ТА ІНШІ ПРОТИ УКРАЇНИ»
(CASE OF PETKANUCH AND OTHERS v. UKRAINE)**

*(Заява № 55046/16 та 3 інші заяви –
див. перелік у додатку)*

РІШЕННЯ

СТРАСБУРГ

12 лютого 2026 року

Це рішення є остаточним, але може підлягати редакційним виправленням.

У справі «Петканич та інші проти України»

Європейський суд з прав людини (П'ята секція), засідаючи комітетом, до складу якого увійшли:

Гільберто Фелічі (*Gilberto Felici*), Голова,
Микола Гнатовський (*Mykola Gnatovskyy*),
Ваге Григорян (*Vahe Grigoryan*), судді,

та Мартіна Келлер (*Martina Keller*), заступник Секретаря секції,
з огляду на:

заяви, подані у різні дати, зазначені у таблиці в додатку, до Суду проти України на підставі статті 34 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод (далі – Конвенція) вказаними в ній заявниками (далі – заявники);

рішення повідомити про заяви Уряд України (далі – Уряд);
зауваження сторін;

після обговорення за зачиненими дверима 22 січня 2026 року
постановляє таке рішення, що було ухвалено у той день:

ПРЕДМЕТ СПРАВИ

1. Ця справа стосується, як стверджується, непроведення на національному рівні ефективних розслідувань неналежного виконання професійних обов'язків медичним персоналом, що призвело до смерті найближчих родичів заявників.

2. Відповідні деталі заяв наведені в таблиці у додатку.

1. ОЦІНКА СУДУ

1. ОБ'ЄДНАННЯ ЗАЯВ

3. Беручи до уваги схожість предмету заяв, Суд вважає за доцільне розглянути їх спільно в одному рішенні.

2. ПОПЕРЕДНІ ПИТАННЯ

4. У заяві № 32999/17 один із заявників, пан Віктор Васильович Горбатий, помер 28 березня 2018 року. Його дочка, пані Тетяна Вікторівна Ігнашева, висловила бажання підтримати заяву від імені свого покійного батька. Суд зазначає, що у низці справ, в яких заявник помирив під час розгляду справи, він брав до уваги заяви спадкоємців заявника або близьких членів родини, які виявляли бажання підтримати розгляд справи у Суді (див. рішення у справах «Яма проти Словенії» (*Jama v. Slovenia*), заява № 48163/08, пункт 28, від 19 липня 2012 року та «Принда проти України» (*Prynda v. Ukraine*), заява № 10904/05, пункт 44, від 31 липня 2012 року). Він не вбачає підстав для іншого

висновку у цій справі. Тому Суд погоджується з тим, що пані Тетяна Вікторівна Ігнашева може підтримати заяву від імені покійного заявника.

5. У заяві № 32999/17 у своїх зауваженнях, поданих до Суду стосовно прийнятності та суті справи, заявники скаржилися, що медичний персонал державної лікарні був відповідальний за смерть їхньої доньки. Ця скарга, з точки зору матеріального позитивного зобов'язання держави за статтею 2 Конвенції, була вперше висунута заявниками у відповідь на зауваження Уряду. Отже, вона становить нову скаргу стосовно окремого питання за положенням, на яке посилалися, а не уточненням чи роз'ясненням первинної скарги заявників, щодо якої сторони надали коментарі. Тому Суд вважає, що буде недоцільно розглядати її в контексті цієї справи (див. рішення у справі «Білявська проти України» (*Bilyavska v. Ukraine*), заява № 84568/17, пункт 26, від 27 березня 2025 року).

3. СТВЕРДЖУВАНЕ ПОРУШЕННЯ СТАТТІ 2 КОНВЕНЦІЇ

6. Заявники скаржилися на непроведення на національному рівні ефективних розслідувань неналежного виконання професійних обов'язків медичним персоналом, що призвело до смерті їхніх найближчих родичів. У всіх заявах заявники посилалися на статтю 2 Конвенції. У заявах № 55046/16 і № 19581/18 заявники додатково посилалися на пункт 1 статті 6 та статтю 13 Конвенції, а у заяві № 55046/16 – також на статтю 3 Конвенції. Суд, якому належить провідна роль щодо здійснення юридичної кваліфікації фактів справи, вважає за доцільне розглянути твердження заявників за процесуальним аспектом статті 2 Конвенції (див. рішення у справі «Ігор Шевченко проти України» (*Igor Shevchenko v. Ukraine*), заява № 22737/04, пункт 38, від 12 січня 2012 року).

1. Прийнятність

7. Заяву № 55046/16 подали численні родичі покійної П., зокрема її батько, чоловік, дочка, свекруха (четверта заявниця) та брат її чоловіка (п'ятий заявник). Уряд стверджував, що четверта та п'ятий заявники не були близькими родичами покійної П., тому їх не можна було вважати потерпілими від порушення статті 2 Конвенції.

8. Заявники не погодилися, зазначивши, що четверта та п'ятий заявники проживали в одному домогосподарстві з П., а четверта заявниця доглядала неповнолітню дитину П.

9. Суд зазначає, що у випадках, коли стверджується про порушення права на життя, Конвенційні установи приймають заяви від близьких родичів померлого (див. рішення у справі «Кац та інші проти України»

(*Kats and Others v. Ukraine*), заява № 29971/04, пункт 94, від 18 грудня 2008 року з подальшими посиланнями), зокрема від свекрухи та свекра (див. рішення у справі «Авсанова та інші проти Росії» [Комітет] (*Avsanova and Others v. Russia*) [Committee], заява № 62380/12, пункти 31 – 35, від 11 січня 2022 року). Таким чином, стосунки четвертої заявниці з П. були достатніми, щоб вона мала право вважатися потерпілою за статтею 2 Конвенції.

10. Стосовно п'ятого заявника, пана Ярослава Федоровича Петканича, який є братом чоловіка покійної П., Суд вважає, що зв'язок між П. і п'ятим заявником на момент її смерті не був достатнім, щоб останній вважався потерпілим від порушення статті 2 Конвенції (див. рішення у справах «Белкиза Кая та інші проти Туреччини» (*Belkiza Kaya and Others v. Turkey*), заяви № 33420/96 та № 36206/97, пункти 45 – 48, від 22 листопада 2005 року та «Варданян та Халафян проти Вірменії» (*Vardanyan and Khalafyan v. Armenia*), заява № 2265/12, пункти 68 – 72, від 08 листопада 2022 року).

11. Уряд також доводив, що четверта заявниця не вичерпала доступних національних засобів юридичного захисту, оскільки вона була визнана потерпілою у кримінальному провадженні лише через понад дев'ять років після події. Заявники не погодилися, зазначивши, що четверта заявниця належним чином підтримувала триваюче кримінальне провадження. Суд зазначає, що Уряд визнав, що четверта заявниця долучилася до триваючого кримінального провадження на національному рівні. Таким чином, Суд відхиляє заперечення Уряду.

12. Суд доходить висновку, що подані п'ятим заявником скарги у заяві № 55046/16 є несумісними за критерієм *ratione personae* у розумінні підпункту «а» пункту 3 статті 35 Конвенції та мають бути відхилені за пунктом 4 статті 35 Конвенції. Він також вважає, що решта скарг за статтею 2 Конвенції не є явно необґрунтованими у розумінні підпункту «а» пункту 3 статті 35 Конвенції, або неприйнятними з будь-яких інших підстав. Тому вони мають бути визнані прийнятними.

2. Суть

1. Доводи сторін

13. Уряд стверджував, що порушення статті 2 Конвенції не було. Зокрема, він доводив, що органи досудового розслідування своєчасно порушили кримінальні провадження за фактом смерті родичів заявників; вони діяли сумлінно та оперативно; органи досудового розслідування доклали всіх можливих зусиль для розслідування обставин справ; тривалість розслідувань була об'єктивно виправдана необхідністю проведення значної кількості слідчих дій; заявники брали участь у провадженнях; а також заявники не ставили під сумнів незалежність розслідувань.

14. Заявники не погодилися з твердженнями Уряду та підтримали свої скарги за статтею 2 Конвенції. Вони стверджували, що органи досудового розслідування не провели ефективних розслідувань смерті їхніх родичів.

2. Оцінка Суду

15. Насамперед Суд зазначає, що цю справу слід розглядати з точки зору процесуальних зобов'язань держави за статтею 2 Конвенції в контексті охорони здоров'я. Відповідні загальні принципи наведені в рішенні у справі «Лопеш де Соуза Фернандеш проти Португалії» [ВП] (*Lopes de Sousa Fernandes v. Portugal*) [GC], заява № 56080/13, пункти 214 – 221, від 19 грудня 2017 року).

16. Розглядаючи факти цієї справи у контексті зазначених принципів, Суд вважає, що провадження на національному рівні характеризувалися різними недоліками, які підірвали здатність органів державної влади встановити обставини смерті найближчих родичів заявників, а також встановити відповідальних осіб, якщо такі були. Конкретні недоліки вказані в таблиці у додатку.

17. У керівних справах «Арская проти України» (*Arskaya v. Ukraine*), заява № 45076/05, від 05 грудня 2013 року) та «Валерій Фуклев проти України» (*Valeriy Fuklev v. Ukraine*), заява № 6318/03, від 16 січня 2014 року) Суд вже встановлював порушення щодо питань, аналогічних тим, що розглядаються у цій справі.

18. Розглянувши всі надані йому матеріали, Суд не вбачає жодних фактів або аргументів, здатних переконати його дійти іншого висновку щодо суті цих скарг. З огляду на свою практику з цього питання (див., для ілюстративних цілей, рішення у справах «Марчук проти України» [Комітет] (*Marchuk v. Ukraine*) [Committee], заява № 65663/12, від 28 липня 2016 року) та «Третьякова проти України» [Комітет] (*Tretyakova v. Ukraine*) [Committee], заява № 63126/13, від 04 листопада 2021 року), Суд вважає, що у цій справі розслідування на національному рівні не відповідали критерію ефективності.

19. Таким чином, було порушено процесуальний аспект статті 2 Конвенції.

4. ІНШІ СКАРГИ

20. Заявники у заяві № 55046/16 також скаржилися за статтею 3 Конвенції, що бездіяльність під час надання медичної допомоги П. становила нелюдське поводження.

21. Беручи до уваги факти цієї справи, доводи сторін та свої висновки, Суд вважає, що він уже розглянув основні юридичні питання, порушені у цій справі, і немає потреби розглядати прийнятність та суть решти скарг (див. рішення у справі «Центр юридичних ресурсів в

інтересах Валентина Кимпеану проти Румунії» [ВП] (*Centre for Legal Resources on behalf of Valentin Câmpeanu v. Romania*) [GC], заява № 47848/08, пункт 156, ЄСПЛ 2014).

2. ЗАСТОСУВАННЯ СТАТТІ 41 КОНВЕНЦІЇ

22. Заявниця у заяві № 19581/18 не висувала вимог щодо справедливої компенсації. Тому Суд вважає, що немає підстав присуджувати їй будь-яку суму у зв'язку з цим.

23. Заявники у заявах № 55046/16, № 32999/17 і № 15510/19 вимагали різні суми, як зазначено в таблиці у додатку. Уряд стверджував, що ці вимоги були надмірними та необґрунтованими.

24. З огляду на наявні в нього документи та свою практику (див., зокрема, згадані рішення у справах «Валерій Фуклев проти України» (*Valeriy Fuklev v. Ukraine*), пункт 104 та «Третьякова проти України» (*Tretyakova v. Ukraine*), пункт 43) Суд вважає за доцільне присудити суми, зазначені у таблиці в додатку. Він відхиляє решту вимог заявників щодо справедливої сатисфакції.

25. Суд вважає за належне призначити пеню на підставі граничної позичкової ставки Європейського центрального банку, до якої має бути додано три відсоткові пункти.

3. ЗА ЦИХ ПІДСТАВ СУД ОДНОГОЛОСНО

1. *Вирішує* об'єднати заяви;
2. *Оголошує*, що пані Тетяна Вікторівна Ігнашева, дочка заявника у заяві № 32999/17, пана Віктора Васильовича Горбатого, має право підтримати провадження в Суді від імені свого покійного батька;
3. *Оголошує* неприйнятними скарги за статтею 2 Конвенції, подані п'ятим заявником у заяві № 55046/16, паном Ярославом Федоровичем Петканичем, а решту скарг за статтею 2 Конвенції – прийнятними;
4. *Постановляє*, що ці скарги свідчать про порушення процесуального аспекту статті 2 Конвенції;
5. *Постановляє*, що немає потреби розглядати питання прийнятності та суть іншої скарги за статтею 3 Конвенції, висунутої заявниками у заяві № 55046/16;
6. *Постановляє*, що:

РІШЕННЯ У СПРАВІ «ПЕТКАНИЧ ТА ІНШІ ПРОТИ УКРАЇНИ»

- (a) упродовж трьох місяців держава-відповідач повинна сплатити заявникам суми, зазначені в таблиці у додатку; ці суми мають бути конвертовані в національну валюту держави-відповідача за курсом на день здійснення платежу;
- (b) із закінченням зазначеного тримісячного строку до остаточного розрахунку на зазначені суми нараховуватиметься простий відсоток (*simple interest*) у розмірі граничної позичкової ставки Європейського центрального банку, яка діятиме в період несплати, до якої має бути додано три відсоткові пункти.

Учинено англійською мовою та повідомлено письмово 12 лютого 2026 року відповідно до пунктів 2 і 3 Правила 77 Регламенту Суду.

Мартіна Келлер
(*Martina Keller*)
Заступник Секретаря

Гільберто Фелічі
(*Gilberto Felici*)
Голова

РІШЕННЯ У СПРАВІ «ПЕТКАНИЧ ТА ІНШІ ПРОТИ УКРАЇНИ»

ДОДАТОК

Перелік заяв зі скаргами за статтею 2 Конвенції
(неефективні провадження на національному рівні щодо смертей у контексті охорони здоров'я)

№	№ заяви Дата подання	П.І.Б. заявника Рік народження	П.І.Б. представника та місцезнаходженн я	Події, що передували справі, та провадження на національному рівні	Ключові питання
1.	55046/16 07.09.2016	Федір Федорович ПЕТКАНИЧ 1980 Михайло Михайлович ЛАВРІВ 1952 Жанна Федорівна ПЕТКАНИЧ 2005 Марія Василівна ПЕТКАНИЧ 1959 Ярослав Федорович ПЕТКАНИЧ 1981	Представляли інтереси самостійно в особі Федора Федоровича ПЕТКАНИЧА	<p>Заяву подали батько, чоловік, дочка та свекруха покійної П.</p> <p>Обставини події</p> <p>19 липня 2005 року П., член родини заявників, була госпіталізована до інфекційної лікарні в Закарпатській області із симптомами гострої респіраторної вірусної інфекції та інтоксикаційного синдрому. У неї було діагностовано комбіноване захворювання плевропневмонії і надана медична допомога у зв'язку з цим захворюванням. Оскільки лікування виявилось неефективним, 26 липня 2005 року її перевели до Ужгородської центральної міської клінічної лікарні, де лікарі запідозрили, що вона насправді страждала на інше захворювання, а саме, менінгіт, а тому скоригували лікування відповідно. 10 серпня 2005 року у П. розвинувся тяжкий геморагічний менінгоенцефаліт, який призвів до коми та згодом до її смерті.</p> <p>Кримінальне провадження</p> <p>15 серпня 2005 року заявники подали заяву-скаргу проти лікарів, які надавали медичну допомогу П. 19 вересня 2005 року було порушено кримінальну справу. 03 лютого 2006 року судово-медичні експерти з Львівського обласного бюро СМЕ виявили значні недоліки у проведенні діагностики та лікуванні П. У додатковому висновку від 02 серпня 2007 року медичні експерти зазначили, що П. оглянула велика кількість лікарів, що унеможливило визначення одного конкретного лікаря, відповідального за стверджувані помилки. 02 квітня 2008 року лише Т. (лікуючому лікарю) було пред'явлено обвинувачення за фактом вчинення кримінального правопорушення, пов'язаного з неналежним виконанням професійних обов'язків медичним персоналом. 22 січня 2009 року суд призначив проведення додаткової судово-медичної експертизи</p>	<p>Надмірна затримка та відсутність ретельності (див. рішення у справах «Арская проти України» (<i>Arskaya v. Ukraine</i>), заява № 45076/05, пункт 72, від 05 грудня 2013 року; «Валерій Фуклев проти України» (<i>Valeriy Fuklev v. Ukraine</i>), заява № 6318/03, пункти 75 і 76, від 16 січня 2014 року; «Марчук проти України» [Комітет] (<i>Marchuk v. Ukraine</i>) [Committee], заява № 65663/12, пункти 35 і 37, від 28 липня 2016 року; та «Третякова проти України» [Комітет] (<i>Tretyakova v. Ukraine</i>) [Committee], заява № 63126/13, пункти 31 – 33, від 04 листопада 2021 року);</p> <p>Повернення справи на новий розгляд з огляду на недоліки розслідування (див. згадані рішення у справах «Арская</p>

РІШЕННЯ У СПРАВІ «ПЕТКАНИЧ ТА ІНШІ ПРОТИ УКРАЇНИ»

№	№ заяви Дата подання	П.І.Б. заявника Рік народження	П.І.Б. представника та місцезнаходженн я	Події, що передували справі, та провадження на національному рівні	Ключові питання
				<p>Головним бюро судово-медичних експертиз Міністерства охорони здоров'я України. 01 вересня 2009 року медичні експерти дійшли висновку про відсутність в діях медичного персоналу неналежного виконання професійних обов'язків під час надання медичної допомоги П. та відсутність причинно-наслідкового зв'язку між наданим лікуванням та її смертю.</p> <p>12 березня 2010 року Т. померла. Її родичі клопотали про продовження розгляду справи.</p> <p>16 липня 2010 року Ужгородський міськрайонний суд виправдав Т. 14 грудня 2010 року цей вирок було скасовано в апеляційному порядку на тій підставі, що докази (показання свідків) не були належним чином розглянуті. 03 грудня 2012 року Ужгородський міськрайонний суд повторно виправдав Т. 09 жовтня 2013 року цей вирок було скасовано в апеляційному порядку, а справу було направлено на новий розгляд до суду першої інстанції.</p> <p>19 червня 2015 року суд першої інстанції призначив ще одну судово-медичну експертизу Головним бюро судово-медичних експертиз Міністерства охорони здоров'я України, і провадження у справі було зупинено. 22 грудня 2017 року суд першої інстанції отримав результати цієї експертизи.</p> <p>Станом на 03 травня 2019 року справа усе ще перебувала на розгляді у суді першої інстанції.</p> <p>Цивільні позови</p> <p>У 2008 році перший та другий заявники подали цивільні позови в межах кримінальної справи, вимагаючи від лікарні, залученої як цивільного відповідача, відшкодування матеріальної та моральної шкоди. 26 лютого 2014 року третя та четверта заявниці долучилися до провадження як потерпілі.</p> <p>Інші провадження</p> <p>23 серпня 2005 року було створено експертну комісію лікарів із Закарпатської області для розслідування скарги заявників щодо лікування П., що призвело до її смерті. Комісія дійшла висновку, що П. отримала належну медичну допомогу.</p>	<p>проти України» (<i>Arskaya v. Ukraine</i>), пункт 72 та «Валерій Фуклеві проти України» (<i>Valeriy Fuklev v. Ukraine</i>), пункти 74 і 75);</p> <p>Невстановлення суттєвих фактів справи та можливих помилок, допущених під час надання медичної допомоги (див. рішення у справах «Іоніта проти Румунії» (<i>Ioniță v. Romania</i>), заява № 81270/12, пункт 83, від 10 січня 2017 року; «Ніна Куценко проти України» (<i>Nina Kutsenko v. Ukraine</i>), заява 25114/11, пункт 159, від 18 липня 2017 року та «Лукашенко проти України» [Комітет] (<i>Lukashenko v. Ukraine</i>) [Committee], заява 33944/13, пункт 30, від 11 вересня 2025 року).</p>
Справедлива сатисфакція					
Вимоги заявників щодо справедливої сатисфакції				Присуджена Судом сума	
Моральна шкода:				Моральна шкода:	

РІШЕННЯ У СПРАВІ «ПЕТКАНИЧ ТА ІНШІ ПРОТИ УКРАЇНИ»

№	№ заяви Дата подання	П.І.Б. заявника Рік	П.І.Б. представника та місцезнаходженн я	Події, що передували справі, та провадження на національному рівні	Ключові питання
				6 000 євро спільно	
					<p>- перший заявник вимагав 37 132 євро; - другий заявник вимагав 37 948 євро; - третя заявниця вимагала 50 000 євро; - четверта заявниця вимагала 3 856 євро.</p> <p>Матеріальна шкода: - перший заявник вимагав 2 907 євро та 110 євро на місяць на лікування діабету; - другий заявник вимагав 2 156 євро та 20 євро на місяць на лікування гіпертонії; - третя заявниця вимагала 55 568 євро; - четверта заявниця вимагала 4 936 євро.</p> <p>Судові та інші витрати: - перший заявник вимагав розумну суму за представництво всіх заявників під час провадження у національних судах та у Суді, а також 15 євро відшкодування поштових витрат; - другий заявник вимагав 494 євро в якості компенсації витрат на правову допомогу на національному рівні.</p>
2.	32999/17 27.04.2017	Ніна Павлівна ГОРБАТА 1961 Віктор Васильович ГОРБАТИЙ 1957 Останній помер 28 березня 2018 року, але його дочка, Тетяна Вікторівна ІГНАШЕВА, 1981 року народження, підтримала	Богдан Васильович ФОКІЙ м. Чернівці	Обставини події Близько 23 год 15 хв 01 серпня 2010 року доньку заявників, О., оглянув вдома лікар бригади швидкої медичної допомоги, який доправив її до лікарні швидкої допомоги. Черговий лікар відмовився госпіталізувати О. на тій підставі, що лікарня не обслуговувала територію її проживання. Після цього О. доставили до міської лікарні № 3. Невдовзі після її прибуття (близько 00 год 05 хв 02 серпня 2010 року) її стан серйозно погіршився; вона втратила свідомість і згодом померла, незважаючи на проведені спроби реанімації. Згідно з лікарським свідоцтвом про смерть від 02 серпня 2010 року, О. померла від гострого інфаркту міокарда (серцевий напад, кардіогенний шок). Дисциплінарне провадження У серпні 2010 року Управління охорони здоров'я Чернівецької обласної державної адміністрації провело службове розслідування. Службова медична комісія оголосила догану лікарям бригади швидкої медичної допомоги у зв'язку з неналежною організацією госпіталізації О., проте не виявила жодних недоліків у постановці діагнозу чи наданні медичної допомоги, що спричинили її смерть.	Надмірна затримка та відсутність ретельності (див. рішення у справах «Арская проти України» (<i>Arskaya v. Ukraine</i>), заява № 45076/05, пункт 72, від 05 грудня 2013 року; «Валерій Фуклев проти України» (<i>Valeriy Fuklev v. Ukraine</i>), заява № 6318/03, пункти 75 і 76, від 16 січня 2014 року; «Марчук проти України» [Комітет] (<i>Marchuk v. Ukraine</i>) [Committee], заява № 65663/12, пункти 35 і 37, від 28 липня 2016 року; та «Третьякова проти України» [Комітет] (<i>Tretyakova v.</i>

РІШЕННЯ У СПРАВІ «ПЕТКАНИЧ ТА ІНШІ ПРОТИ УКРАЇНИ»

№	№ заяви Дата подання	П.І.Б. заявника	П.І.Б. представника та місцезнаходженн я	Події, що передували справі, та провадження на національному рівні	Ключові питання
		Рік заяву замість народження свого покійного батька.		<p>Кримінальне провадження</p> <p>У серпні 2010 року було проведено дослідчу перевірку, в ході якої було допитано заявників та медичний персонал. 19 серпня 2010 року районна прокуратура відмовила у порушенні кримінальної справи. Ця постанова була скасована 26 серпня 2010 року як необґрунтована. 25 серпня 2010 року за результатами судово-медичне дослідження трупа було підтверджено, що О. померла внаслідок серцевого нападу. Також було зафіксовано тілесні ушкодження та синці, отримані внаслідок спроб реанімації.</p> <p>14 вересня 2010 року УМВС України в Чернівецькій області порушило кримінальну справу за фактом стверджуваного ненадання належної медичної допомоги медичним персоналом. У період з 12 листопада 2010 року до 03 червня 2011 року було проведено судово-медичну експертизу. Експерти дійшли висновку, що смерті О. можна було б уникнути, якби вона звернулася за належною медичною допомогою та пройшла відповідні діагностичні заходи раніше, і що смерть не була зумовлена наданою 01 – 02 серпня 2010 року медичною допомогою.</p> <p>28 лютого 2011 року районний прокурор визнав затримки у розслідуванні. 30 листопада 2011 року та 20 липня 2012 року провадження закривалося у зв'язку з відсутністю складу злочину. Обидві постанови були скасовані. 28 березня 2013 року Апеляційний суд Чернівецької області вказав на помилки у постановленні діагнозу, розкритикував неодноразове закриття провадження як необґрунтоване та зазначив, що вказівки прокурора, який здійснював нагляд за розслідуванням, були проігноровані.</p> <p>10 квітня 2013 року справу було зареєстровано в Єдиному реєстрі досудових розслідувань. Восени 2013 року було проведено одночасний допит заявників та лікарів, а другому заявнику (батькові) було надано статус потерпілого. У листопаді 2013 року висновок експерта, складений за клопотанням заявників, встановив, що О. не вживала жодних лікарських засобів напередодні смерті.</p> <p>У 2014 році органи досудового розслідування намагалися отримати медичну документацію О. від лікарень, але вона, вочевидь, була втрачена, що перешкоджало проведенню подальшої судово-медичної експертизи. У період з 2015 до 2019 роки не було зафіксовано проведення жодних слідчих дій. 06 вересня 2016 року та 19 квітня 2017 року заявників повідомляли, що розслідування тривало. 13 листопада 2019 року орган, який здійснював нагляд за розслідуванням, повторно дав доручення слідчим провести ефективне розслідування.</p> <p>07 квітня 2020 року кримінальне провадження було закрито у зв'язку з відсутністю в діянні складу кримінального правопорушення. 19 червня 2020 року Шевченківський районний</p>	<p><i>Ukraine</i>) [Committee], заява № 63126/13, пункти 31 – 33, від 04 листопада 2021 року);</p> <p>Повернення справи на новий розгляд з огляду на недоліки розслідування (див. згадані рішення у справах «Арская проти України» (<i>Arskaya v. Ukraine</i>), пункт 72 та «Валерій Фуклєв проти України» (<i>Valeriy Fuklev v. Ukraine</i>), пункти 74 і 75);</p> <p>Втрата медичної документації або інші упущення, що підірвали принцип ретельного розгляду справи (див. згадане рішення у справі «Арская проти України» (<i>Arskaya v. Ukraine</i>), пункт 72; рішення у справі «Ніна Куценко проти України» (<i>Nina Kutsenko v. Ukraine</i>), заява № 25114/11, пункт 162, від 18 липня 2017 року; та згадане рішення у справі «Третякова проти України» (<i>Tretyakova v. Ukraine</i>), пункт 32).</p>

РІШЕННЯ У СПРАВІ «ПЕТКАНИЧ ТА ІНШІ ПРОТИ УКРАЇНИ»

№	№ заяви Дата подання	П.І.Б. заявника Рік народження	П.І.Б. представника та місцезнаходженн я	Події, що передували справі, та провадження на національному рівні	Ключові питання
				суд міста Чернівці скасував цю постанову та направив справу на додаткове розслідування, розкритикувавши багаторазові відмови у проведенні розслідування та невиконання органами попередніх вказівок (наданих у 2012 та 2013 роках). 26 червня 2020 року орган, який здійснював нагляд за розслідуванням, повторно дав доручення слідчим провести ефективне розслідування.	
Справедлива сатисфакція					
Вимоги заявників щодо справедливої сатисфакції				Присуджена Судом сума	
Моральна шкода: - 100 000 євро кожному із заявників. Судові та інші витрати: - 105 євро – поштові витрати та витрати на переклад; - 3 963 євро – витрати на правову допомогу, понесені під час провадження в національних судах та у Суді, які мають бути сплачені безпосередньо на банківський рахунок представника заявників.				Моральна шкода: 6 000 євро спільно Судові та інші витрати: 250 євро, які мають бути сплачені безпосередньо на банківський рахунок пана Богдана Васильовича Фокія (див., наприклад, рішення у справі «Хлаїфія та інші проти Італії» [ВП] (<i>Khlaifia and Others v. Italy</i>) [GC], заява № 16483/12, пункт 288, від 15 грудня 2016 року) додатково суму будь-якого податку, що може нараховуватися заявникам на зазначені суми.	
3.	19581/18 13.04.2018	Тетяна Володимирівна КРАВЕЦЬ 1962	Михайло Йосипович БОРДЮК м. Червоноград	Обставини події 09 жовтня 2013 року чоловік заявниці, М., помер у Червоноградській центральній міській лікарні від гострої шлунково-кишкової кровотечі, спричиненої запущеною хронічною виразковою хворобою дванадцятипалої кишки. Хоча з 2010 року він проходив численні стаціонарні курси лікування в міській лікарні та переніс дві операції, пов'язані з онкологією, в обласному онкологічному центрі, хронічну виразкову хворобу було діагностовано лише наприкінці серпня 2013 року. Його остання консультація з лікуючим лікарем К. відбулася за декілька днів до його екстреної госпіталізації та смерті. Розслідування, проведене органами охорони здоров'я У березні 2014 року комісії Міністерства охорони здоров'я України та обласних органів охорони здоров'я провели два службові розслідування. Обидва розслідування виявили численні недоліки в лікуванні М. як у міській лікарні, так і в онкологічному центрі, зокрема, непроведення діагностики виразкової хвороби, незважаючи на чіткі ознаки. Також були відзначені недоліки в процедурах надання невідкладної медичної допомоги та веденні медичного обліку. У результаті обох розслідувань було зроблено висновок, що смерті М. можна було б запобігти завдяки належній діагностиці та лікуванню.	Надмірна затримка та відсутність ретельності (див. рішення у справах «Арская проти України» (<i>Arskaya v. Ukraine</i>), заява № 45076/05, пункт 72, від 05 грудня 2013 року; «Валерій Фуклев проти України» (<i>Valeriy Fuklev v. Ukraine</i>), заява № 6318/03, пункти 75 і 76, від 16 січня 2014 року; «Марчук проти України» [Комітет] (<i>Marchuk v. Ukraine</i>) [Committee], заява № 65663/12, пункти 35 і 37, від 28 липня 2016 року; та «Третьякова проти України» [Комітет] (<i>Tretyakova v.</i>

РІШЕННЯ У СПРАВІ «ПЕТКАНИЧ ТА ІНШІ ПРОТИ УКРАЇНИ»

№	№ заяви Дата подання	П.І.Б. заявника Рік народження	П.І.Б. представника та місцезнаходженн я	Події, що передували справі, та провадження на національному рівні	Ключові питання
				<p>Кримінальне провадження</p> <p>01 листопада 2013 року та 14 лютого 2014 року було порушено кримінальні провадження за фактом стверджуваного неналежного виконання професійних обов'язків в онкологічному центрі та міській лікарні відповідно, які були об'єднані 03 березня 2014 року.</p> <p>У листопаді 2014 року за скаргами заявниці слідче управління ГУ МВС України у Львівській області визнало, що розслідування не було ретельним. Двом слідчим було оголошено догану, і було надано вказівку прискорити провадження. Проте перша судово-медична експертиза була призначена лише у червні 2015 року та розпочалася лише у листопаді 2015 року у зв'язку із затримками з отриманням оплати та необхідних документів. У висновку експерта, складеному 04 жовтня 2016 року, було підтверджено недовіки лікування, але не визначено динаміку розвитку виразкової хвороби.</p> <p>Три подальші експертизи вплинули на подальшу тривалість розслідування. Висновок експерта від 25 березня 2018 року, наданий із семимісячною затримкою, був безрезультатним. В остаточному висновку експерта від 22 березня 2019 року було зазначено про серйозні порушення медичних протоколів у міській лікарні, зокрема відмову госпіталізувати М. після попередньої консультації та відмову перевести його до відділення інтенсивної терапії. Згідно зі висновком його смерті, ймовірно, можна було б запобігти шляхом належного лікування. У ньому було визнано відповідальними лікуючого лікаря К. та заступника завідувача хірургічного відділення.</p> <p>06 серпня 2019 року К. було пред'явлено підозру у зв'язку з неналежним виконанням професійних обов'язків. Розслідування щодо іншого медичного персоналу було зупинено 23 липня 2020 року, проте відновлено 30 вересня 2020 року після того, як заявниця успішно оскаржила відповідну постанову до судів. 12 травня 2021 року К. було визнано винним за всіма пунктами обвинуваченнями, проте звільнено від кримінальної відповідальності у зв'язку із закінченням строку давності. Інших обвинувачень не пред'являлося. Розслідування досі перебуває у провадженні прокуратури.</p>	<p><i>Ukraine</i>) [Committee], заява № 63126/13, пункти 31 – 33, від 04 листопада 2021 року);</p> <p>Повернення справи на новий розгляд з огляду на недовіки розслідування (див. згадані рішення у справах «Арская проти України» (<i>Arskaya v. Ukraine</i>), пункт 72 та «Валерій Фуکلєв проти України» (<i>Valeriy Fuklev v. Ukraine</i>), пункти 74 і 75);</p> <p>Невстановлення суттєвих фактів справи та можливих помилок, допущених під час надання медичної допомоги (див. згадані рішення у справі «Арская проти України» (<i>Arskaya v. Ukraine</i>), пункти 69, 70 і 73; рішення у справах «Іоніта проти Румунії» (<i>Ionița v. Romania</i>), заява № 81270/12, пункт 83, від 10 січня 2017 року та «Лукашенко проти України» [Комітет] (<i>Lukashenko v. Ukraine</i>) [Committee], заява 33944/13, пункт 30, від 11 вересня 2025 року);</p>

РІШЕННЯ У СПРАВІ «ПЕТКАНИЧ ТА ІНШІ ПРОТИ УКРАЇНИ»

№	№ заяви Дата подання	П.І.Б. заявника Рік народження	П.І.Б. представника та місцезнаходженн я	Події, що передували справі, та провадження на національному рівні	Ключові питання
					<p>Національні органи влади самі критикували процес проведення розслідування у зв'язку з його неефективністю (див. згадане рішення у справі «Марчук проти України» (<i>Marchuk v. Ukraine</i>), пункт 35);</p> <p>Вплив затримки на притягнення до відповідальності (покарання, яких вдалося уникнути – див. згадане рішення у справі «Марчук проти України» (<i>Marchuk v. Ukraine</i>), пункт 37, та рішення у справі «Жуков та Жукова проти України» [Комітет] (<i>Zhukov and Zhukova v. Ukraine</i>) [Committee], заява № 60191/16 та інші, пункт 22, від 03 липня 2025 року).</p>
4.	15510/19 11.03.2019	Андрій Ігорович АНДРІЄНКО 1966	Сергій Валентинович КОЖАРІН м. Кременчук	<p>Обставини події</p> <p>02 вересня 2016 року дружина заявника померла в міській лікарні м. Кременчук під час стаціонарного лікування у зв'язку з порушенням мозкового кровообігу. Розтин було проведено наступного дня.</p> <p>Кримінальне провадження</p> <p>14 вересня 2016 року працівники поліції порушили провадження за фактом ненадання медичної допомоги, що призвело до смерті дружини заявника. Судово-медичну експертизу було призначено 13 грудня 2016 року. Однак у березні</p>	<p>Надмірна затримка та відсутність ретельності (див. рішення у справах «Арская проти України» (<i>Arskaya v. Ukraine</i>), заява № 45076/05, пункт 72, від 05 грудня 2013 року; «Валерій Фуклев проти України» (<i>Valeriy Fuklev v. Ukraine</i>), заява № 6318/03, пункти 75 і 76, від 16 січня 2014 року);</p>

РІШЕННЯ У СПРАВІ «ПЕТКАНИЧ ТА ІНШІ ПРОТИ УКРАЇНИ»

№	№ заяви Дата подання	П.І.Б. заявника Рік народження	П.І.Б. представника та місцезнаходженн я	Події, що передували справі, та провадження на національному рівні	Ключові питання
				<p>2017 року Полтавське обласне бюро судово-медичної експертизи повернуло матеріали справи як недостатні для проведення експертизи.</p> <p>Протягом 2017 року заявник неодноразово звертався до прокуратури з клопотанням про проведення слідчих дій та скаргами на бездіяльність слідчого. Його регулярно інформували, що розслідування тривало, що вживалися заходи та що органи, які здійснювали нагляд за розслідуванням, давали вказівки слідчому.</p> <p>У 2017 році слідчий зробив спробу зібрати відповідні медичні документи та інструкції щодо виконання службових обов'язків, необхідні для проведення судово-медичної експертизи. Влітку 2017 року слідчий поліції звернувся до Департаменту охорони здоров'я Полтавської обласної державної адміністрації із запитом на проведення службового розслідування дій медичного персоналу. У результаті проведення цього розслідування, завершеного восени 2017 року, не було виявлено жодних порушень у лікуванні, наданому дружині заявника.</p> <p>26 жовтня 2017 року щодо слідчого було порушено кримінальне провадження за фактом невиконання службових обов'язків. Після декількох повернень справи на дорозслідування, 30 листопада 2020 року це провадження було закрито у зв'язку з відсутністю складу злочину.</p> <p>22 листопада 2017 року було повторно призначено судово-медичну експертизу, проведення якої було доручено Полтавському обласному бюро судово-медичної експертизи. 22 січня 2018 року експертизу було завершено, і Полтавське обласне бюро судово-медичної експертизи дійшло висновку, що порушень у госпіталізації чи лікуванні не було, і що дружина заявника померла від запущеного, незворотного злоякісного захворювання крові, яке було діагностовано у 2006 році.</p> <p>16 травня 2018 року, за клопотанням заявника, було призначено ще одну судово-медичну експертизу, спрямовану для проведення до Головного бюро судово-медичних експертиз Міністерства охорони здоров'я України. У зв'язку з великим робочим навантаженням її було заплановано завершити у 2020 році. Однак, станом на грудень 2020 року, як судово-медична експертиза, так і кримінальне розслідування все ще тривали.</p>	<p>«Марчук проти України» [Комітет] (<i>Marchuk v. Ukraine</i>) [Committee], заява № 65663/12, пункти 35 і 37, від 28 липня 2016 року; та «Третякова проти України» [Комітет] (<i>Tretyakova v. Ukraine</i>) [Committee], заява № 63126/13, пункти 31 – 33, від 04 листопада 2021 року);</p>
					<p>Повернення справи на новий розгляд з огляду на недоліки розслідування (див. згадані рішення у справах «Арская проти України» (<i>Arskaya v. Ukraine</i>), пункт 72 та «Валерій Фуклев проти України» (<i>Valeriy Fuklev v. Ukraine</i>), пункти 74 і 75);</p> <p>Втрата медичної документації або інші упущення, що підірвали принцип ретельного розгляду справи (див. згадані рішення у справі «Арская проти України» (<i>Arskaya v. Ukraine</i>), пункт 72; рішення у справі «Ніна Куценко проти України» (<i>Nina Kutsenko v. Ukraine</i>), заява № 25114/11, пункт 162, від 18 липня 2017 року; та згадане</p>

РІШЕННЯ У СПРАВІ «ПЕТКАНИЧ ТА ІНШІ ПРОТИ УКРАЇНИ»

№	№ заяви Дата подання	П.І.Б. заявника Рік народження	П.І.Б. представника та місцезнаходженн я	Події, що передували справі, та провадження на національному рівні	Ключові питання
					рішення у справі «Третьякова проти України» (<i>Tretyakova v. Ukraine</i>), пункт 32).
					Національні органи влади самі критикували процес проведення розслідування у зв'язку з його неефективністю (див. згадане рішення у справі «Марчук проти України» (<i>Marchuk v. Ukraine</i>), пункт 35).
Справедлива сатисфакція					
Вимоги заявника щодо справедливої сатисфакції				Присуджена Судом сума	
Моральна шкода: - 5 000 євро. Судові та інші витрати: - 25 євро – поштові витрати та витрати на переклад; - 598 євро – витрат на правову допомогу.				Моральна шкода: 5 000 євро Судові та інші витрати: 250 євро додатково суму будь-якого податку, що може нараховуватися заявнику на зазначені суми.	